

ΤΑ ΦΡΕΣΚΑ

Τα Αδέρφια μας ... Και η Έννοια της Αδερφοσύνης

τ. 267 26-09-2022 Και να αδερφέ μου...

Γεννημένοι από την ίδια «μήτρα» & αδελφοποιημένοι στην ίδια γη...

Πιάσαμε λοιπόν να συζητάμε το θέμα «Τα αδέρφια μας», πριν το Πάσχα και φτάσαμε ως τη λήξη της περασμένης σχολικής χρονιάς (2021-22) και ακόμα πιο πολύ ως τώρα -στις αρχές της φετινής (2022-23)! Με μια φανερή διάθεση για δημιουργικότητα και με αδήριτη την ανάγκη αυτό-έκφρασης-μετά τους εγκλεισμούς της πανδημίας-προέκυψε ραγδαία μια εξαιρετικά ρέουσα συνεργασία μέσα σε κάθε Τμήμα μα και ανάμεσα τους και κυρίως στα παιδιά όλων των τάξεων και των δύο σχολείων.

Η καταπληκτική ιδέα ξεκίνησε από το Τμήμα Ένταξης του 63^{ου} Δημοτικού Σχολείου -ενός εκ των δύο συστεγαζόμενων. Κάποια παιδιά -όπως παρατήρησε κι ενθάρρυνε η υπεύθυνη του Τμήματος, κυρία Τατιάνα Χαλικιά, αναφέρονταν συχνά στα αδέρφια τους ή στα ξαδέρφια τους ή και στους αδερφικούς τους φίλους! «Τι κάνουμε μαζί;» «Πώς παίζουμε;» «Πώς νιώθουμε ο ένας για τον άλλον;» «Ποια κοινή σκηνή / στιγμή ή φάση της ζωής μας θα διαλέγαμε άραγε να προβάλλουμε προς τα έξω -με καλλιτεχνική ματιά- χρησιμοποιώντας λόγια και εικόνες;»

Με πολύχρωμες πλαστελίνες στα χέρια, τα παιδιά έφτιαξαν μικρές περίτεχνες φιγούρες, ενώ με τα σχολικά μολύβια τους κατέγραψαν -όχι τώρα την ορθογραφία και τα μαθηματικά αλλά- τα τόσο βαθιά κι ειλικρινή συνοδευτικά τους κείμενα για τα αδέλφια -ή και για αυτές τις φιγούρες γύρω τους που τις νιώθουν σαν αδέρφια.. Η έκθεση στήθηκε σε μια μικρή αίθουσα του ισογείου πλάι στην αυλή με πολλή προθυμία και επιμέλεια από τα ίδια τα παιδιά! Δόθηκε προσοχή σε κάθε λεπτομέρεια.

Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος - το σπίτι του οποίου είναι ακριβώς απέναντι από το συγκρότημα των σχολείων μας- φώτισε το θέμα με τις επιπλέον εννοιολογικές (κοινωνιο-ψυχολογικές) προεκτάσεις του. Η Αδερφοσύνη των λαών κι όλου του κόσμου γεννιέται και βασίζεται αρχικά πάνω στις σχέσεις μας με τα λίγα κοντινά μας πρόσωπα. Είναι τα πρόσωπα αναφοράς μας. Στα μάτια, στις κουβέντες και στα έργα τους – στα έργα των ανθρώπων μας, καθρεφτιζόμαστε. Με αυτούς αγαπάμε, μαθαίνουμε, αγωνιζόμαστε και σεργιανάμε τους δρόμους της ζωής.

«Και να αδερφέ μου, που μάθαμε
να κουβεντιάζουμε ήσυχα ήσυχα κι απλά.
Καταλαβαίνόμαστε τώρα – δε χρειάζονται περισσότερα.
Κι αύριο λέω να γίνουμε ακόμα πιο απλοί
θα βρούμε αυτά τα λόγια που παίρνουν το ίδιο βάρος
σε όλες τις καρδιές, σ' όλα τα χείλη ... ..
Γιατί εμείς, δεν τραγουδάμε για να ξεχωρίσουμε,
αδερφέ μου, απ' τον κόσμο
εμείς τραγουδάμε για να σμίξουμε τον κόσμο.»

Τα παιδιά έφτιαξαν μέσα στο χώρο της έκθεσης μια γωνιά σαν εργαστήριο ώστε, μετά την ξενάγησή τους εκεί, οι μικροί επισκέπτες από άλλες τάξεις, να μπορούν να ζωγραφίζουν και για τα δικά τους αδέρφια για να αναρτήσουν επιτόπου τις δημιουργίες τους αυτές σε μια πολύ μεγάλη αφίσα!

Με αυτή την αφορμή, μια μικρή ομάδα παιδιών των Ε΄-ΣΤ΄ (στο Τ.Ε. του 11^{ου}, με την καθοδήγηση του κυρίου Κυριάκου Περβανά) έγραψε σύντομα ποιήματα (σε φόρμα λίμερικς) για τ' αδέρφια ή τους φίλους τους:

«Είναι ο Νάταν ο αδερφός μου
Στη σκιά πάντα μαζί μου ο καλός μου
Όμως κι αν είμαστε ο ένας από τον άλλον μακριά
Πάντα θα είναι στην καρδιά
Η αγάπη δε χάνεται. Είναι ο αδελφός μου.» ΑΑ

«Είναι ένας κολλητός μου
Που είναι σαν αδελφός μου
Όμως σε άλλο σπίτι μετακόμισε
Και ότι τον ξέχασα νόμισε
Πάντα θα τον θυμάμαι, είναι ο κολλητός μου.» ΓΜ

«Είναι ένας αδερφός όμορφος κι αγαπητός
Που όσο αγαπητός τόσο πιο διαφορετικός
Όμως τόσο παιχνιδιάρης
Κι όσο εγώ ο σκανταλιάρης
Είναι ο ένας ο αδερφός ο αγαπητός.» ΡΚ

Ήταν δύο αδέλφια αγαπητά
Που είναι άτακτα και ξεχωριστά
Όμως οι δρόμοι τους χωριστήκαν
Και οι πύλες του παραδείσου γκρεμιστήκαν
Ενωθήκαν και ποτέ ξανά δεν γκρεμιστήκαν.» ΔΠ

«Είναι ο Σπύρος ο αδερφός μου
Που είναι σαν ο ήλιος του κόσμου
Όμως στη βροχή συννεφιάζει
Και με μένα το Μιχαήλ μοιάζει
Στη χαρά μου και στη λύπη ο αδερφός μου.» ΜΜ

«Ήταν ένας αδερφός μόνος και μοναχικός
Τότε ήρθε και ο άλλος
που κι αυτός ήταν σπουδαίος και μεγάλος.
Παίζανε, γελάγανε, όμως τότε καταλάβανε
ότι μακριά δεν μπορούσαν
και κοντά πιο καλά κατάφερναν και ζούσαν.
Ο καθένας αδερφός ποτέ πια μόνος & μοναχικός.» ΣΜ

«Είναι ο Γκιόργκι ο φίλος μου
Καλός, που αλλού δεν είδα να είναι τόσο καλός
Όμως μαλώνουμε συνεχώς
Και τελικά αγάπη έχουμε, ευτυχώς!
Είναι ο Γκιόργκι ο δικός μου κολλητός.» ΧΧ

Μεγάλη χαρά νιώσαμε και όταν φτιάξαμε ένα μεγάλο πολύχρωμο χάρτινο κάδρο με άνοιγμα -σαν πασχαλινό αυγό- και βγάλαμε όλοι αναμνηστικές φωτογραφίες!!!

Ενθύμιοι

αδελφική

φιλίας

Οι υπεύθυνοι εκπαιδευτικοί των Τμημάτων
Ένταξης του συγκροτήματος των σχολείων μας:
η κυρία Τατιάνα Χαλικιά (63^ο Δημ. Σχ.) και
ο κύριος Κυριάκος Περβανάς (11^ο Δημ. Σχ.)

παράδειγμα φιλίας και συνεργασίας!